

ชนิดของคำที่ซ้ำได้ในภาษาจีนและภาษาไทย

2.1 คำจำกัดความ

คำซ้ำคือ คำที่เกิดจากการนำคำใดคำหนึ่งมาซ้ำ 2 ครั้ง ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไปไม่มากนัก เช่น คำว่า ชาว ๆ เป็นคำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวคำว่า ชาว ซ้ำกันสองครั้ง คำว่าชาวในที่นี้จะเรียกว่าคำเดิม เมื่อซ้ำคำเดิม ชาว เป็นคำซ้ำ ชาว ๆ จะมีความหมายว่าค่อนข้างชาว

คำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทยมีเป็นจำนวนมาก จะแบ่งได้เป็นสองประเภท ได้แก่ คำซ้ำ 2 พยางค์ประเภทหนึ่ง กับ คำซ้ำ 4 พยางค์อีกประเภทหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

	คำเดิม		คำซ้ำ
(1)	大	——	大大
	dà		dàdà
	"โต, ใหญ่"		"โต ๆ, ใหญ่ ๆ"
(2)	男女	——	男男女女
	nánnǚ		nánnánnǚǚ
	"เพศชายและเพศหญิง"		"ทั้งผู้ชายและผู้หญิง"
(3)	ดำ - ดำ ๆ		"ค่อนข้างดำ, อยู่ในจำพวกดำ"
(4)	หนุ่มสาว - หนุ่ม ๆ สาว ๆ		"หนุ่มสาวหลาย ๆ คน"
			大大 dàdà "โต ๆ, ใหญ่ ๆ" และ 男男女女 nánnánnǚǚ

"ทั้งผู้ชายและผู้หญิง" เป็นคำซ้ำในภาษาจีนซึ่งมี 2 พยางค์และ 4 พยางค์ ตามลำดับ ส่วน ดำ ๆ และหนุ่ม ๆ สาว ๆ เป็นคำซ้ำในภาษาไทยซึ่งมี 2 พยางค์ และ 4 พยางค์ ตามลำดับ

2.2 ชนิดของคำที่ซ้ำได้

2.2.1 ชนิดของคำที่ซ้ำได้ในภาษาสัน

การจำแนกคำในภาษาสันในวิทยานิพนธ์นี้จะอาศัยหลักการจำแนกคำในหนังสือ เรื่องสัทวิทยาภาษาไทย ของ คำสตราจารย์ ดร.บรรจบ พันธุเมธา¹ คือ ทำน คำแม่คำเป็น 8 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน คำอุทานและคำสัทนาม แต่ในวิทยานิพนธ์นี้จะแยกคำวิเศษณ์ออกเป็น 3 ชนิดคือ คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ และคำบอกจำนวนนับ ฉะนั้นในวิทยานิพนธ์นี้จะถือว่า คำชนิดต่าง ๆ ในภาษาสันมี 10 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบอกจำนวนนับ คำสัทนาม คำบุพบท คำสันธานและคำอุทาน

คำชนิดต่าง ๆ 10 ชนิดในภาษาสันซ้ำได้ 8 ชนิด อีก 2 ชนิดซ้ำไม่ได้เลย ได้แก่ คำบุพบทและคำสันธาน แต่คำ 8 ชนิดที่ซ้ำได้ในภาษาสัน เมื่อซ้ำแล้วมี 7 ชนิดที่ความหมายเปลี่ยนแปลง ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบอกจำนวนนับ และคำสัทนาม ส่วนอีก 1 ชนิดซ้ำแล้วความหมายไม่เปลี่ยนแปลงได้แก่ คำอุทาน ในการศึกษาครั้งนี้ เราจะศึกษาเฉพาะคำ 7 ชนิด ที่ซ้ำแล้วความหมายเปลี่ยนแปลง ส่วนคำ 1 ชนิดที่ซ้ำแล้วความหมายไม่เปลี่ยนแปลงจะไม่นำมาศึกษา แต่คำที่ซ้ำได้ทั้ง 7 ชนิด ซึ่งนำมากศึกษานั้นมิใช่ไปปรากฏเป็นคำซ้ำได้หมดทุกคำ บางชนิดคำที่ซ้ำได้มีจำนวนมากกว่าคำที่ซ้ำไม่ได้ บางชนิดคำที่ซ้ำไม่ได้มีจำนวนมากกว่าคำที่ซ้ำได้

2.2.1.1 คำนาม

คำนามในภาษาสันที่ซ้ำได้มีจำนวนน้อย แบ่งได้เป็น 3 ประเภท

1
บรรจบ พันธุเมธา, สัทวิทยาภาษาไทย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2514), หน้า 143-235.

ได้แก่คำเดิมมีพยางค์เดียวซ้ำแล้วมี 2 พยางค์ประเภทหนึ่ง คำเดิมมี 2 พยางค์¹ ซ้ำแล้ว
มี 4 พยางค์ประเภทหนึ่ง และคำเดิมมีพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์แล้ว ซ้อนกัน 2 คู่
รวมเป็นคำซ้ำ 4 พยางค์อีกประเภทหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำเดิมพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์

(1) 家 — 家家
jiā jiājia
"บ้าน, ครอบครัว" "ทุกบ้าน, ทุกครอบครัว"

家家 有 电视
Jiājia yǒu diànshì,
ทุกบ้าน มี โทรทัศน์
ทุกบ้านมีโทรทัศน์

(2) 人 — 人人
rén rénren
"คน" "ทุกคน"

人人 有 饭 吃 有 衣 穿。
Rénren yǒu fàn chī yǒu yī chuān.
ทุกคน มี ข้าว กิน มี เสื้อ ใส
ทุกคนมีข้าวกินมีเสื้อใส่

1

คำ 2 พยางค์ซ้ำเป็น 4 พยางค์ในวิทยานิพนธ์นี้อาจเป็นคำมูล คำประสม
หรือคำซ้อนก็ได้

(3) 天 — 天天
 tiān tiāntiān
 "วัน" "ทุกวัน"

我 天天 吃 西瓜。
 Wǒ tiāntiān chī xīguā.

ผม ทุกวัน กิน แตงโม

ผมกินแตงโมทุกวัน

ข. คำเดิม 2 พยางค์ซ้ำเป็น 4 พยางค์

(1) 男女 — 男男女女
 nǎnnǚ nǎnnǎnnǚ
 "เพศชายและเพศหญิง" "ทั้งผู้ชายและผู้หญิง"

男男女女 地 坐了 满满 的一屋子。
 Nǎnnǎnnǚ de zuò le mǎnmǎn de yī wūzi.

ทั้งผู้ชายและผู้หญิง ที่ นั่ง แล้ว เต็ม ที่ หนึ่งห้อง

ทั้งผู้ชายและผู้หญิงนั่งกันเต็มไปหมดทั้งห้อง

(2) 祖辈 — 祖祖辈辈
 zǔbèi zǔzǔbèibèi
 "บรรพบุรุษ" "ทุกชั่วอายุคน"

我们家 祖祖辈辈 是 种地的。
 Wǒmen Jiā zǔzǔbèibèi shì zhòngdìde.

เรา ครอบครัว ทุกชั่วอายุคน เป็น การทำนา

ครอบครัวเราทำนาขึ้นมาทุกชั่วอายุคน

(3) 子孫 — 子子孫孫
 zisun zizisunsun

"ลูกและหลาน" "ลูก ๆ หลาน ๆ"

我們應該為子子孫孫造福。

Wǒmen yīnggāi wéi zǐzǐsūnsūn zàofú.

เรา ควร เพื่อ ลูก ๆ หลาน ๆ สร้างความดี

เราควรสร้างความดีให้แก่ลูก ๆ หลาน ๆ

ค. คำเติมพยางค์เดี่ยวเข้าเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่¹

(1) 家 戶 — 家家戶戶
 jiā hù jiājiāhùhù

"บ้าน" "ครอบครัว" "ทุกบ้านทุกเรือน"

家家戶戶 都 打掃 得 很 干淨。

Jiājiāhùhù dōu dǎsǎo de hěn gānjìng.

ทุกบ้านทุกเรือน ทั้งนั้น ทำความสะอาด อย่าง มาก สะอาด

ทุกบ้านเรือนต่างก็ทำความสะอาดกันอย่างหมดจด

(2) 婆 媽 — 婆婆媽媽

pó mā pópomāmā

"แม่เฒ่า" "แม่" "พูดพร่ำ, ทำอะไรล่าช้า, พูดซ้ำ ๆ ซาก ๆ"

他 婆婆媽媽 地 嘮叨 個 沒完。

Tā pópomāmā de láodao de méiwán.

เขา พูดพร่ำ อย่าง พูดพร่ำ ไม่จบ

เขาพูดพร่ำบ่นซ้ำ ๆ ซาก ๆ ไม่รู้จะจบ

(3) 口 聲 — 口 口 聲 聲
 kǒu shēng kǒukǒushēngshēng

"ปาก" "เสียง"

"พูดหลาย ๆ ครั้งเพื่อแสดงความบริสุทธิ์,
 พูดซ้ำแล้วซ้ำอีก"

他 口 口 聲 聲 地 說 不 知 道 這
 Tā kǒukǒushēngshēng de shuō bù zhīdào zhè

เขา พูดซ้ำแล้วซ้ำอีก อย่าง กล่าว ไม่ ทราบ นี้

件事兒。
 jiàn shir.

เรื่อง เรื่อง

เรื่องนี้เลย

เขาพูดซ้ำแล้วซ้ำอีกเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของตนเองว่าไม่ทราบ

2.2.1.2 คำสรพนาม

คำสรพนามในภาษาจีนที่ซ้ำได้มีแต่คำอนิยมสรพนาม

คำสรพนามชนิดอื่นจะซ้ำไม่ได้ และแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำเติมพยางค์เดียว

ซ้ำแล้วมี 2 พยางค์ประเภทหนึ่ง และคำเติมมี 2 พยางค์ซ้ำแล้วมี 4 พยางค์อีกประเภทหนึ่ง

ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์

คำอนิยมสรพนามพยางค์เดียวในภาษาจีนที่ซ้ำได้มี 2 คำ ได้แก่

誰 shéi "ใคร"

某 móu "ใคร, ตนเอง"

ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) 誰 — 誰 誰
 shéi shéishéi

"ใคร"

"ใครบ้าง, ใคร"

老師告訴他說誰誰考得最好，
 Laoshi gaosu ta shuo sheishei kao de zui hao.

ครู บอก เขา พูด ใคร ๆ สอบ ได้ ดีสุด ต

誰誰不及格。
 sheishei bu jige.

ใคร ไม่ พอใช้

ครูบอกเขาว่าใครบ้างสอบได้ดีที่สุด ใครบ้างสอบตก

(2) 某 — 某某
 mou moumou

"ใคร, ตนเอง" "ใครบ้าง, ใคร"

他告訴我說某某考上了大學，
 Ta gaosu wo shuo moumou kao shang le daxue

เขา บอกฉัน พูด ใคร สอบ ได้ แล้ว มหาวิทยาลัย

某某考上了專科學校。
 moumou kao shang le zhuanke xuexiao.

ใคร สอบ ได้ แล้ว วิทยาลัย โรงเรียน

เขาบอกฉันว่ามีใครบ้างสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ใครบ้างสอบเข้า
 โรงเรียนวิทยาลัยได้

ข. คำ 2 พยางค์ซ้ำเป็น 4 พยางค์

คำอธิมสรพนาม 2 พยางค์ ในภาษาจีนที่ซ้ำได้มี 5 คำ ได้แก่

什麼	shenme	"อะไร"
哪里	nali	"ที่ไหน, ไหน"
怎麼	zenme	"ยังไง"
多少	duoshao	"เท่าไร"
怎樣	zenyang	"อย่างไร"

ตั้งตัวต่อไปนี้

(1) 多少 — 多少多少

duōshao duōshaoduōshao

"เท่าไร" "เท่าไร ๆ"

他 說 他 家 養 的 那 條 狗 是
 Ta shuo ta jia yang de na tiao gou shi

เขา พูด เขา บ้าน เลี้ยง ที่ นั้น ตัว หมา คือ

花 了 多少多少 錢 買 來 的。
 hua le duōshaoduōshao qian mai lai de.

ใช้ แล้ว เท่าไร ๆ เงิน ซื้อ มา

เขาเล่าให้ฟังว่า หมาตัวที่บ้านเขาเลี้ยงไว้นั้นซื้อมาด้วยจำนวนเงินเท่าไร ๆ

(2) 什麼 — 什麼什麼

shenme shenmeshenme

"อะไร" "อะไร ๆ"

別 說 了 你 們 家 什麼什麼 都 好
 Bie shuole nimen jia shenmeshenme dou hao

อย่า พูดแล้ว พวกเธอ บ้าน อะไร ๆ ทั้งนั้น ดี

還 不 行 嘛。

hai bu xing ma.

ยัง ไม่ ได้ หรือ

ไม่ต้องพูดอีกแล้ว บ้านเธออะไร ๆ ก็ดีไปหมด ยังไม่พอใจอีกหรือ

(3) 哪里 — 哪里哪里

nali nalinali

"ที่ไหน" "ตรงไหนบ้าง, ที่ไหน ๆ"

他 告 訴 大 家 說 哪 里 哪 里 有 路
 Tā gāosu dàjiā shuō nǎlǐnǎlǐ yǒu lù

เขา บอก พวกเรา พูด ที่ไหน ๆ มี ทาง

可 以 上 山 , 哪 里 哪 里 可 以 避 雨 。
 keyǐ shàng shān nǎlǐnǎlǐ keyǐ bì yǔ .

ได้ ขึ้นเขา ที่ไหน ๆ ได้ หลบฝน

เขาบอกพวกเราว่า ตรงไหนบ้าง มีทางขึ้นเขาได้ ตรงไหนบ้างมีที่หลบฝนได้

2.2.1.3 คำกริยา

คำกริยาในภาษาจีนที่เข้าใจได้มีจำนวนมาก และแบ่งได้เป็น

3 ประเภท ได้แก่ คำเติมพยางค์เดี่ยวซ้ำแล้วมี 2 พยางค์ประเภทหนึ่ง คำเติมมี 2 พยางค์ซ้ำแล้วมี 4 พยางค์ประเภทหนึ่ง และคำเติมพยางค์เดี่ยวซ้ำเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่รวมเป็นคำซ้ำ 4 พยางค์อีกประเภทหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำเติมพยางค์เดี่ยวซ้ำเป็น 2 พยางค์

(1) 看 —— 看看
 kàn kànkàn
 "ดู" "ดูสักหน่อย"

你 去 看看 妹妹 回 来 没有 。
 Nǐ qù kànkàn mèimei huí lái méiyǒu .

เธอ ไป ดูสักหน่อย น้องสาว กลับมา ไม่มี

เธอไปดูหน่อยสิ น้องสาวกลับมาหรือยัง

(2) 走 —— 走走
 zǒu zǒuzǒu
 "เดิน, ไป" "เดินสักหน่อย, เดินเล่น"

我 想 到 外 边 去 走走 。
 Wǒ xiǎng dào wàibiān qù zǒuzǒu .

ฉัน คิด ไป ข้างนอก ไป เดินสักหน่อย

ฉันอยากจะไปเดินเล่นข้างนอกสักหน่อย

(3) 吃 — 吃吃

chī chīchī

"กิน" "กินสักหน่อย"

什麼東西原來吃不慣吃吃

Shénme dōngxi yuánlai chī bú guān chīchī

อะไร ของ เดิมที กิน ไม่ ชิน กิน

就慣了。

jiù guān le.

ก็ ชิน แล้ว

ของอะไร ๆ ตอนแรกกินไม่เป็น กิน ๆ ไปก็ชินไปเอง

ข. คำเติม 2 พยางค์เข้าเป็น 4 พยางค์

(1) 考慮 — 考慮考慮

kaolü kaolükaolü

"ไตร่ตรอง" "ไตร่ตรองสักหน่อย"

這個問題讓我考慮考慮再回答

Zhè ge wèntí ràng wǒ kaolükaolü zài huídá

นี้ ข้อ ปัญหา ให้ ผม ไตร่ตรองสักหน่อย อีก ตอบ

你吧。

nǐ ba.

คุณ นะ

ปัญหาข้อนี้ ให้ผมไปไตร่ตรองสักหน่อยแล้วค่อยตอบคุณนะ

(2) 調查 — 調查調查

diào chá diào chá diào chá

"สำรวจ" "สำรวจสักหน่อย"

這 件 事 情 我 要 去 調 查 調 查 。
 Zhè jiàn shìqing wǒ yào qù diào chá diào chá .

นี้ เรื่อง เรื่อง ผม จะ ไป สืบถามสักหน่อย
 เรื่องนี้ผมจะไปสืบถามสักหน่อย

(3) 進 出 — 進 進 出 出

jìnchū jìn jìn chū chū

"เข้าออก" "เข้า ๆ ออก ๆ"

你 今 天 怎 麼 老 是 進 進 出 出 的 。

Nǐ jīntiān zěnmě lǎo shì jìn jìn chū chū de .

คุณ วันนี้ ทำไม เสร้อย เป็น เข้า ๆ ออก ๆ

วันนี้ทำไมคุณเข้า ๆ ออก ๆ อยู่เรื่อย

ค. คำเติมพยางค์เดี่ยวซ้ำเป็น 2 พยางค์แล้วซ้ำอีก 2 คู่

(1) 跑 跳 — 跑 跑 跳 跳

pǎo tiào pǎo pǎo tiào tiào

"วิ่ง" "กระโดด" "วิ่งพลาจกระโดดพลาจ,

ทั้งวิ่งทั้งกระโดด"

小 紅 跑 跑 跳 跳 地 來 了 。

Xiǎohóng pǎo pǎo tiào tiào de lái le .

เสี่ยวหง วิ่งพลาจกระโดดพลาจ อย่าง มาก แล้ว

เสี่ยวหงวิ่งพลาจกระโดดพลาจมาทางนี้

(2) 病 歪 — 病 病 歪 歪

bìng wāi bìng bìng wāi wāi

"ป่วย" "เอน, ไม่ตรง" "อมโรค, ฮิดโรย"

瞧他那病病歪歪的樣子。
 Qiāo tā nà bìngbìngwāiwāi de yàngzi.

ดู เขา นั้น อมโรค ที่ ทำทาง
 ดูทำทางเขาอมโรคโทรมเซียวนะ

(3) 跌 撞 — 跌跌撞撞
 diē zhuàng diēdiēzhuàngzhuàng

"หกล้ม" "ชน, กระทบ"

"กะโผลกกะเผลก, โขยกเขยก"

他走起路來總是跌跌撞撞的。
 Tā zǒu qǐ lù lái zǒngshì diēdiēzhuàngzhuàng de.

เขา เดิน ขึ้น ถนน วก วก โขยกเขยก
 เขาเดินมักจะโขยกเขยก

2.2.1.4 คำคุณศัพท์

คำคุณศัพท์ในภาษาจีนที่เข้าได้มีจำนวนมาก และแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ คำเติมพยางค์เดี่ยวเข้าแล้วมี 2 พยางค์ประเภทหนึ่ง คำเติมมี 2 พยางค์เข้าแล้วมี 4 พยางค์ประเภทหนึ่ง และคำเติมพยางค์เดี่ยวเข้าเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่รวมเป็นคำเข้า 4 พยางค์อีกประเภทหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำเติมพยางค์เดี่ยวเข้าเป็น 2 พยางค์

(1) 紅 — 紅紅
 hóng hónghóng
 "แดง" "แดง ๆ"

他拿着一个红红的蘋果。
 Tā ná zhe yí gè hónghóng de píngguǒ.

เขา ถือ อยู่ หนึ่ง ลูก แดง ๆ ที่ แอปเปิ้ล
 เขาถือแอปเปิ้ลแดง ๆ อยู่ลูกหนึ่ง

- (2) 白 — 白白
 bái báibái
 "ขาว" "ขาว ๆ"

床 上 鋪 着 白 白 的 床 單 兒。
 Chuáng shàng pū zhe báibái de chuángdānr.

เตียง บน ปู อยู่ ขาว ๆ ที่ ผ้าปูเตียง
 บนเตียงปูด้วยผ้าปูเตียงสีขาว ๆ

- (3) 長 — 長長
 cháng chángcháng
 "ยาว" "ยาว ๆ"

叔 叔 扛 着 一 根 兒 長 長 兒 的 木 頭 兒。
 Shūshu káng zhe yì gēnr chángcháng' er de mùtóu' er.

คุณอา แบก อยู่ หนึ่ง ท่อน ยาว ๆ ที่ ไม้
 คุณอาแบกไม้ที่ยาว ๆ อยู่ท่อนหนึ่ง

ข. คำเติม 2 พยางค์เข้าเป็น 4 พยางค์

- (1) 干 净 — 干 干 净 净
 gānjìng gāngānjìngjìng
 "สะอาด" "สะอาดสะอาด"

媽 媽 拿 給 我 一 件 干 干 净 净
 Māma ná gěi wǒ yì jiàn gāngānjìngjìng

แม่ เอา ให้ ผม หนึ่ง ตัว สะอาดสะอาด

的 襯 衣 兒。
 de chèn' yī' er.

ที่ เสื้อเชิ้ต

คุณแม่เอา เสื้อเชิ้ตที่สะอาดสะอาดให้ผมตัวหนึ่ง

(2) 大小 — 大大小小
 dàxiǎo dàdàxiǎoxiǎo

"ใหญ่เล็ก" "ใหญ่ ๆ เล็ก ๆ"

大大小小的梨擺了一桌子。

dàdàxiǎoxiǎo de lí bǎi le yì zhuōzi .

ใหญ่ ๆ เล็ก ๆ ที่ ล่าสี วาง อยู่ หนึ่ง โต๊ะ

ล่าสีใหญ่ ๆ เล็ก ๆ วางอยู่เต็มโต๊ะ

(3) 雪白 — 雪白雪白
 xuěbái xuěbaixuěbai

"ขาวมาก, ขาวเหมือนหิมะ" "ขาวจืดจาง"

他買了五個雪白雪白的饅頭。

Tā mǎi le wǔ gè xuěbaixuěbai de mántou .

เขา ซื้อ แล้ว ห้า ลูก ขาวจืดจาง ที่ หมานโถว

เขาซื้อหมานโถวขาวจืดจางมาห้าลูก

ค. คำเติมพยางค์เดี่ยวซ้ำเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่

(1) 花 綠 — 花花綠綠
 huā lǜ huāhuālǜlǜ

"ลาย" "เขียว" "หลากสี, สีต่าง ๆ อันสดใส"

牆上貼着花花綠綠的標語。

Qiáng shàng tiē zhe huāhuālǜlǜ de biāoyǔ .

กำแพง บน ปิด อยู่ หลากสี ที่ โปสเตอร์

โปสเตอร์หลากสีปิดอยู่ที่กำแพง

- (2) 密 層 — 密密層層
 mì céng mímìcéngcéng
 "ชิดติดกันมาก" "ชั้น" "เป็นชั้น ๆ, ติด ๆ กันเป็นพืด"

山坡 上 長 滿 了 密 密 層 層 的
 Shānpō shàng zhǎng mǎn le mímìcéngcéng de
 เณเขา บน ชั้น เต็ม แล้ว เป็นชั้น ๆ ติดกันเป็นพืด ที่

酸 棗 樹。
 suānzaoshù.

ต้นพุทราป่า

ที่เนินเขามีต้นพุทราป่าชั้นชิดติด ๆ กัน หนาทึบ

- (3) 密 麻 — 密密麻麻
 mì má mímímá
 "ชิดและ" "เป็นจุดลาย" "เบียดชิดติดกัน
 ติดกันมาก" "ต่าง ๆ มั่ว ๆ" "เต็มไปหมด"

紙 上 寫 滿 了 密 密 麻 麻
 Zhǐ shàng xiě mǎn le mímímá

บนกระดาษ เขียน เต็ม แล้ว เบียดชิดติดกันเต็มไปหมด

的 小 字 兒。

de xiǎo zìr.

ที่ เล็ก ตัวหนังสือ

ในหน้ากระดาษเขียนหนังสือตัวเล็ก ๆ ที่เบียดชิดติดกันเต็มไปหมด

2.2.1.5 ศัพท์กริยาวิเศษณ์

ศัพท์กริยาวิเศษณ์ในภาษาจีนที่เข้าได้มีจำนวนมาก และแบ่งได้เป็น

3 ประเภท ได้แก่ คำเติมพยางค์เดี่ยวซ้ำแล้วมี 2 พยางค์ประเภทหนึ่ง คำเติมมี 2 พยางค์ซ้ำแล้วมี 4 พยางค์ประเภทหนึ่ง และคำเติมพยางค์เดี่ยวซ้ำเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่รวมเป็นคำซ้ำ 4 พยางค์อีกประเภทหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำเติมพยางค์เดี่ยวซ้ำเป็น 2 พยางค์

(1) 常 — 常常
cháng chángcháng
"บ่อย" "บ่อย ๆ"

他 常常 去 看 電影 兒。
Tā chángcháng qù kàn diànyǐng er.
เขา บ่อย ๆ ไป ดู ภาพยนตร์
เขาไปดูภาพยนตร์บ่อย ๆ

(2) 剛 — 剛剛
gāng gānggāng
"เพิ่ง" "เพิ่งเมื่อสักนี้เอง"

他 剛剛 走。
Tā gānggāng zǒu
เขา เพิ่งเมื่อสักนี้เอง ไป
เขาเพิ่งไปเมื่อสักนี้เอง

(3) 細 — 細細
xì xìxì
"ละเอียด" "ละเอียดมาก"

老師 細細 地 看 了 一 遍。
Lǎoshī xìxì de kàn le yí biān.
อาจารย์ ละเอียดมาก อย่าง ดู แล้ว หนึ่ง ครั้ง
อาจารย์ดูอย่างละเอียดมากแล้วครั้งหนึ่ง

ข. คำเดิม 2 พยางค์เข้าเป็น 4 พยางค์

- (1) 清楚 — 清清楚楚
 qīngchū — qīngqīngchǔchǔ
 "ชัดเจน, แจ่มชัด" "ชัดเจนมาก, แจ่มชัดมาก"

這個問題 老師 已經 講 得
 Zhè ge wèntí lǎoshī yǐjīng jiǎng de
 นี้ เรื่อง ปัญหา ครู ได้ อธิบาย อย่าง

清清楚楚 的了。
 qīngqīngchǔchǔ de le .

ชัดเจนมาก แล้ว

ปัญหานี้ครูได้อธิบายอย่างชัดเจนมากแล้ว

- (2) 高興 — 高高興興
 gāoxìng — gāogāoxìngxìng
 "จิตใจ, ปีติ" "ตอกตใจ"

他 高高興興 地 走 了。
 Tā gāogāoxìngxìng de zǒu le .

เขา ตอกตใจ อย่าง ไป แล้ว

เขาไปด้วยความตอกตใจ

- (3) 通紅 — 通紅通紅
 tōnghóng — tōnghongtōnghong
 "แดงมาก" "แดงก่ำ, แดงมาก ๆ"

她的臉 凍 得 通紅通紅 的。
 Tā de liǎn dòng de tōnghongtōnghong de .

เขา ของ หน้า หนาว จน แดงมาก ๆ

หน้าของเขาโดนความหนาวจนแดงก่ำ

ค. คำเติมพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่

(1) 曲 彎 — 曲 曲 彎 彎

qū wān qūqūwānwān

"คด" "หยัก" "คดเคี้ยววกวนไปมา"

小 河 曲 曲 彎 彎 地 流 過 我 們

Xiǎo hé qūqūwānwān de liú guò wǒmen

ลำธาร คดเคี้ยววกวนไปมา อย่าง ไหล ผ่าน เรา

村子。

cūnzi.

หมู่บ้าน

ลำธารไหลคดเคี้ยวผ่านหมู่บ้านเรา

(2) 歪 扭 — 歪 歪 扭 扭

wāi niǔ wāiwāiniǔniǔ

"เอน" "บิด" "โย้เย้, ชวนเซ, ไม่ตรงรูป"

他 的 字 寫 得 歪 歪 扭 扭 的。

Tā de zì xiě de wāiwāiniǔniǔ de.

เขา ที่ ตัวหนังสือ เขียน อย่าง โย้เย้ไม่เป็นระเบียบ

ตัวหนังสือที่เขาเขียนโย้ไปโย้มาไม่เป็นระเบียบ

(3) 慢 騰 — 慢 慢 騰 騰

màn téng mànmanténgténg

"ช้า" "ลอยช้า" "ช้า ๆ, เรื่อย ๆ เผลอ ๆ"

她 慢 慢 騰 騰 地 走 着。

Tā mànmanténgténg de zǒu zhe.

เขา เรื่อย ๆ เผลอ ๆ อย่าง เดิน อยู่

เขาเดินเรื่อย ๆ เผลอ ๆ

2.2.1.6 คำลักษณนาม

คำลักษณนามในภาษาจีนที่มีพยางค์เดียวจะซ้ำได้เกือบทุกคำ ส่วนคำลักษณนามที่มี 2 พยางค์จะซ้ำไม่ได้ เช่น 張 zhāng "แผ่น, รูป" ซ้ำเป็น 張張 zhāngzhāng "ทุกรูป, ทุกแผ่น" 只 zhi "ตัว" ซ้ำเป็น 只只 zhīzhī "ทุกตัว" แต่ 公里 gōnglǐ "กิโลเมตร" ไม่ซ้ำเป็น *公里公里 gōnglǐgōnglǐ "กิโลเมตร ๆ" 架次 jiàcì "เที่ยวบิน" ไม่ซ้ำเป็น *架次架次 jiàcìjiàcì 公頃 gōngqǐng "เอเคตาร์" ไม่ซ้ำเป็น *公頃公頃 gōngqǐnggōngqǐng

คำลักษณนามพยางค์เดียวในภาษาจีนที่ซ้ำได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) 本兒 — 本兒本兒
bēr — bērbēr
"เล่ม" "ทุกเล่ม"

這些書我本兒本兒都看。
Zhè xiē shū wǒ bērbēr dōu kàn.
นี่ เหล่า หนังสือ ผม ทุกเล่ม ทั้งนั้น อ่าน
หนังสือเหล่านี้ผมจะอ่านทุกเล่ม

(2) 個 — 個兒個兒
gèr — gèrgèr¹
"คน" "ทุกคน"

個兒個兒是好孩子。
Gèrgèr shì hào háizi.
ทุกคน เป็น ดี เด็ก
ทุกคนเป็นเด็กดี

¹ คำในภาษาจีนมีจำนวนหนึ่ง เมื่อซ้ำแล้วมักจะมีเสียง er ตามหลัง เสียง er นี้ อาจจะทำให้เสียงสระและพยัญชนะสะกดของคำบางคำเปลี่ยนไปคือ ถ้าเสียงท้ายของคำเป็น เสียง a. o. e. ê. u. เสียงของคำซ้ำจะไม่เปลี่ยน ถ้าเสียงท้ายของคำเป็นเสียง i. n. in. ng. เสียงสระและเสียงพยัญชนะสะกดของคำจะกร่อนไป เช่น hui ลง er เป็น huer.

(3) 回 — 回兒回兒
 huí huérhuér
 "ครั้ง, หม" "ทุกครั้ง"

他 開會 回兒回兒 遲到。
 Tā kāihuì huérhuér chídào.
 เขา ประชุม ทุกครั้ง มาสาย
 เขามาประชุมสายทุกครั้ง

2.2.1.7 คำบอกจำนวนนับ

คำบอกจำนวนนับในภาษาจีนเข้าไม่ได้เป็นส่วนใหญ่ คำที่เข้าได้นั้น
 เท่าที่รวบรวมมามีเพียง 4 คำ และใช้เป็นสำนวนทั้งสิ้น แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่
 คำเติมพยางค์เดียวเข้าแล้วมี 2 พยางค์ประเภทหนึ่ง คำเติมมี 2 พยางค์เข้าแล้วมี 4 พยางค์
 ประเภทหนึ่ง และคำเติมพยางค์เดียวเข้าเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่ รวมเป็นคำเข้า
 4 พยางค์อีกประเภทหนึ่ง ดังนี้

ก. คำเติมพยางค์เดียวเข้าเป็น 2 พยางค์

คำบอกจำนวนนับพยางค์เดียวในภาษาจีนที่เข้าได้มี 2 คำ ได้แก่

一 yī "หนึ่ง"
 萬 wàn "หมื่น"

ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) — — —
 yī yīyī
 "หนึ่ง" "ทีละอย่าง, คราวละอย่าง, ทุก ๆ"

媽媽囑咐的話我都 —— 記在心里了。
 Māma zhūfù de huà wó dōu yīyī jì zài xīnli le.
 แม่ ก่าซับ ที่ คำพูด ผม ทั้งนั้น ทีละเรื่อง ๆ จ่า อยู่ ในใจ แล้ว
 คำก่าซับของแม่นั้น ผมจดจำไว้ในใจแล้วทุก ๆ คำ

- (2) 萬 — 萬萬
 wàn wànwan
 "หมื่น" "เป็นอันขาด, เต็ดขาด"

萬萬 沒 想到 他 會 自 殺。
 wànwan méi xiǎngdào tā huì zì shā.
 เป็นอันขาด ไม่ คิดถึง เขา จะ ตัวเอง ขำ
 คิดไม่ถึงเลยว่า เขาจะขำตัวตาย

ข. คำเต็ม 2 พยางค์เข้าเป็น 4 พยางค์

คำบอกจำนวนนับ 2 พยางค์ในภาษาจีนที่เข้าได้ทีละตัวรวมกันได้มีคำเดียว
 ได้แก่ 千萬 qiānwàn "สิบล้าน"

- (3) 千萬 — 千千万萬
 qiānwàn qiānqiānwàn
 "สิบล้าน" "เรือนหมื่นเรือนแสน"

千千万萬 的 兒童 在 戰爭 中
 qiānqiānwàn de értóng zài zhànzhēng zhōng
 เรือนหมื่นเรือนแสน ที่ เด็ก ใน สงคราม ระหว่าง

成 了 孤 兒。
 chéng le gū'er.
 เป็น แล้ว เด็กกำพร้า

เด็กเรือนหมื่นเรือนแสนกลายเป็นเด็กกำพร้าไปในช่วงที่เกิดสงคราม

ค. คำเต็มพยางค์เดียวเข้าเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่

คำบอกจำนวนนับที่เข้าได้ชนิดนี้มีจำนวนน้อยมาก ที่รวบรวมมาได้มีคำเดียว ได้แก่
 三三兩兩 sānsānliǎngliǎng "ทะยอย, ทีละสองสามคน"

- 三 兩 — 三三兩兩
 sān liǎng sānsānliǎngliǎng
 "สาม" "สอง" "ทะยอยทีละสองสามคน"

參加 會議 的 人 三三兩兩 地 走
 Cānjiā huìyì de rén sānsānliǎngliǎng de zǒu
 เข้าร่วม ประชุม ที่ คน ทะยอยทีละสองสามคน อย่าง เดิน

進 了 會 場 。
 jìn le huìchǎng,
 เข้า แล้ว ห้องประชุม

ผู้ที่เข้าร่วมประชุมค่อย ๆ ทะยอยเข้าไปในห้องประชุม

2.2.2. ชนิดของคำที่ซ้ำได้ในภาษาไทย

การจำแนกคำในภาษาไทยในวิทยานิพนธ์นี้จะอาศัยหลักการจำแนกคำในหนังสือเรื่อง สัทวิทยาภาษาไทย ของ คำสตราจารย์ ดร.บรรจบ พันธุเมธา¹ คือท่านจำแนกคำเป็น 8 ชนิดได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน คำอุทานและคำสัทนามนาม แต่ในวิทยานิพนธ์นี้จะแยกคำวิเศษณ์ออกเป็น 3 ชนิดคือ คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ และคำบอกจำนวนนับ ฉะนั้นในวิทยานิพนธ์นี้จะถือว่าคำชนิดต่าง ๆ ในภาษาไทยมี 10 ชนิดได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบอกจำนวนนับ คำสัทนามนาม คำบุพบท คำสันธานและคำอุทาน

คำชนิดต่าง ๆ 10 ชนิดในภาษาไทยซ้ำได้ทุกชนิด แต่เมื่อซ้ำแล้วมี 9 ชนิด ที่ความหมายเปลี่ยนแปลงได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท คำบอกจำนวนนับ คำสัทนามนามและคำสันธาน ส่วนอีก 1 ชนิดซ้ำแล้วความหมายไม่เปลี่ยนแปลงได้แก่ คำอุทาน ในการศึกษาครั้งนี้เราจะศึกษาเฉพาะคำ 9 ชนิดที่ซ้ำแล้วความหมายเปลี่ยนแปลง ส่วนคำ 1 ชนิดที่ซ้ำแล้วความหมายไม่เปลี่ยนแปลงจะไม่นำมาศึกษา แต่คำที่ซ้ำได้ทั้ง 9 ชนิดที่นำมาศึกษานี้มีไ้จะปรากฏเป็นคำซ้ำได้หมดทุกคำ บางชนิดคำที่ซ้ำได้มีจำนวนมากกว่าคำที่ซ้ำไม่ได้ และบางชนิดคำที่ซ้ำไม่ได้มีจำนวนมากกว่าคำที่ซ้ำได้

1

บรรจบ พันธุเมธา, เรื่องเดียวกัน, หน้า 143-235.

2.2.2.1 คำนาม

คำนามในภาษาไทยที่ซ้ำได้ ส่วนมากเป็นคำเรียกชื่อเครือญาติ แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ คำเติมมีพยางค์เดียวซ้ำแล้วมี 2 พยางค์ประเภทหนึ่ง คำเติมมี 2 พยางค์ซ้ำแล้วมี 4 พยางค์ประเภทหนึ่ง และคำเติมมีพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่ รวมกันเป็นคำซ้ำ 4 พยางค์อีกประเภทหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำเติมพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์

- (1) ลูก - ลูก ๆ
แม่คิดถึงลูก ๆ
- (2) เด็ก - เด็ก ๆ
เด็ก ๆ กำลังเตะฟุตบอลอยู่กลางสนาม
- (3) น้อง - น้อง ๆ
เขาซื้อขนมให้น้อง ๆ

ข. คำเติม 2 พยางค์ซ้ำเป็น 4 พยางค์

- (1) พี่น้อง - พี่ ๆ น้อง ๆ
พี่ ๆ น้อง ๆ ของเขามีไม่มากนัก แต่ก็มาทุกคน
- (2) ลูกหลาน - ลูก ๆ หลาน ๆ
ลูก ๆ หลาน ๆ ของเขามาทหากินเก่งทั้งนั้น
- (3) อาทิตย์ - อาทิตย์ ๆ
เด็กขาดเรียนเป็นอาทิตย์ ๆ

ค. คำเติมพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่

คำนามที่ซ้ำได้ชนิดนี้ ที่รวบรวมมาได้มี 2 คำ ได้แก่ ฐ ๆ ปลา ๆ และ กล้วย ๆ หมู ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (1) ฐ ปลา - ฐ ๆ ปลา ๆ¹
ฐ ๆ ปลา ๆ ทำอะไรก็ไม่ได้

(2) กล้วย หมู - กล้วย ๆ หมู ๆ¹

ของกล้วย ๆ หมู ๆ อย่างนี้ใคร ๆ ก็ทำได้

2.2.2.2 คำสรรพนาม

คำสรรพนามในภาษาไทยที่ซ้ำได้แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

คำเติมมีพยางค์เดียวซ้ำแล้วมี 2 พยางค์ประเภทหนึ่ง คำเติมมี 2 พยางค์ซ้ำแล้วมี 4 พยางค์ประเภทหนึ่ง และคำเติมมีพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่รวมกันเป็นคำซ้ำ 4 พยางค์อีกประเภทหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำเติมพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์

(1) ใคร - ใคร ๆ

ใคร ๆ ก็ขังว่าเขาเป็นคนดี

(2) เรา - เรา ๆ

คนอย่างเรา ๆ เขาคงจะไม่คบ

(3) ไหน - ไหน ๆ

ฝนตกไปไหน ๆ ก็ไม่ล่ะดวง

ข. คำเติม 2 พยางค์ซ้ำเป็น 4 พยางค์

คำสรรพนาม 2 พยางค์ที่ซ้ำได้ในภาษาไทยที่รวบรวมมาได้มีคำเดียว ได้แก่

อะไร :

อะไร - อะไร ๆ

เธอจะเขียนอะไร ๆ ก็ได้

ค. คำเติมพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่

คำสรรพนามที่ซ้ำได้ชนิดนี้ ที่รวบรวมมาได้มี 2 คำ ได้แก่ เรา ๆ ท่าน ๆ

และ เขา ๆ เรา ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1

คำซ้ำคำนี้ในภาษาไทยจะใช้เป็นสำนวนและมีรูปเป็นคำซ้ำเสมอ

- (1) เรา ท่าน - เรา ๆ ท่าน ๆ
คนอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ เกิดมาก็ต้องตายเหมือนกัน
- (2) เขา เรา - เขา ๆ เรา ๆ
เขา ๆ เรา ๆ ก็ต้องหาเข้ากินค่าเหมือนกัน

2.2.2.3 คำกริยา

คำกริยาในภาษาไทยเข้าได้ และแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่
คำเติมมีพยางค์เดียวเข้าแล้วมี 2 พยางค์ประเภทหนึ่ง คำเติมมี 2 พยางค์เข้าแล้วมี 4 พยางค์
ประเภทหนึ่ง และคำเติมมีพยางค์เดียวเข้าเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่รวมกันเป็นคำเข้า
4 พยางค์อีกประเภทหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำเติมพยางค์เดียวเข้าเป็น 2 พยางค์

- (1) อ่าน - อ่าน ๆ
หนังสือเล่มนี้ อ่าน ๆ ไปแล้วรู้สึกเบื่อ
- (2) คิด - คิด ๆ
คิด ๆ ไปผมก็รู้สึกน้อยใจในตัวเขาอยู่เหมือนกัน
- (3) มอง - มอง ๆ
มอง ๆ ไปก็รู้สึกว่าล้วยดี

ข. คำเติม 2 พยางค์เข้าเป็น 4 พยางค์

- (1) ไปมา - ไป ๆ มา ๆ
เขามักจะไป ๆ มา ๆ ระหว่างกรุงเทพฯ กับสระบุรี
- (2) กระเทียม - กระเทียม ๆ
ถ้ารถกระเทียม ๆ หม้อย ของอาจจะตกลงมาได้
- (3) ริ่งเต็น - ริ่ง ๆ เต็น ๆ
เขาชอบทำงานประเภทริ่ง ๆ เต็น ๆ

ค. คำเติมพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์แล้วซ้อนกัน 2 คู่

- (1) ไป หยุด - ไป ๆ หยุด ๆ
ถ้าไป ๆ หยุด ๆ อย่างนี้ก็จะถึงคงจะมีดี
- (2) หลับ ตื่น - หลับ ๆ ตื่น ๆ
เมื่อคืนนอนหลับ ๆ ตื่น ๆ ทั้งคืน
- (3) ริ่ง เดิน - ริ่ง ๆ เดิน ๆ
ไม้ไกลหรือกริ่ง ๆ เดิน ๆ เดี่ยวก็ถึง

2.2.2.4 คำคุณศัพท์

คำคุณศัพท์ในภาษาไทยซ้ำได้ และแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

คำเติมพยางค์เดียวซ้ำแล้วมี 2 พยางค์ประเภทหนึ่ง และคำเติมมี 2 พยางค์ซ้ำแล้วมี 4 พยางค์อีกประเภทหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำเติมพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์

- (1) ขาว - ขาว ๆ
เขาชอบคนขาว ๆ
- (2) เล็ก - เล็ก ๆ
เด็กเล็ก ๆ ไม่ควรถูกลมมนาน
- (3) แฉียง - แฉียง ๆ
ผมชอบนอนหมอนแฉียง ๆ

ข. คำเติม 2 พยางค์ซ้ำเป็น 4 พยางค์

- (1) ล่วยงาม - ล่วย ๆ งาม ๆ
ของล่วย ๆ งาม ๆ อย่างนี้ใคร ๆ ก็ชอบ
- (2) เล็กน้อย - เล็ก ๆ น้อย ๆ
เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่าถือเลย
- (3) อร่อย - อร่อย ๆ
อาหารอร่อย ๆ อย่างนี้ผมไม่ได้กินมานานแล้ว

2.2.2.5 คำกริยาวิเศษณ์

คำกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทยซ้ำได้ และแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำเติมมีพยางค์เดียวซ้ำแล้วมี 2 พยางค์ประเภทหนึ่ง และคำเติมมี 2 พยางค์ซ้ำแล้วมี 4 พยางค์อีกประเภทหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. คำเติมพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์

- (1) แน่ - แน่ ๆ
ฝนคงจะตกแน่ ๆ
- (2) มาก - มาก ๆ
เด็กต้องนอนมาก ๆ
- (3) ช้า - ช้า ๆ
ลูกเดินช้า ๆ ก็ได้ ไม่ต้องรีบ

ข. คำเติม 2 พยางค์ซ้ำเป็น 4 พยางค์

- (1) เท่าไร - เท่าไร ๆ
ล่อนเท่าไร ๆ ก็ไม่จำ
- (2) ออดแอด - ออด ๆ แอด ๆ
หมูนี้อันป่วยออด ๆ แอด ๆ อยู่เรื่อย
- (3) งอกแงก - งอก ๆ แงก ๆ
เห็นผู้เฒ่าคนนั้นเดินงอก ๆ แงก ๆ มาแต่ไกล

2.2.2.6 คำสัทชนะนาม

คำสัทชนะนามในภาษาไทยซ้ำได้เกือบทุกคำ แต่คำสัทชนะนามชนิดหลายพยางค์ซึ่งส่วนมากยืมจากภาษาต่างประเทศจะซ้ำไม่ได้ เช่น กิโลเมตร¹ ลูกบาศก์เมตร และแอมแปร์ เป็นต้น การซ้ำคำสัทชนะนามจะแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำเติมมีพยางค์เดียวซ้ำแล้วมี 2 พยางค์ประเภทหนึ่ง และคำเติมมี 2 พยางค์ซ้ำแล้วมี 4 พยางค์อีกประเภทหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

¹ คำสัทชนะนามคำนี้ เมื่อพูดย่อเป็นกิโล แล้วจะซ้ำได้เช่น กว่าจะถึงก็เดินเป็นกิโล ๆ

ก. คำเติมพยางค์เดียวซ้ำเป็น 2 พยางค์

(1) เล่ม - เล่ม ๆ

เขาอ่านหนังสือหมดไปเป็นเล่ม ๆ

(2) ห้อง - ห้อง ๆ

• คนงานกวาดขยะเป็นห้อง ๆ ไป

(3) แท่ง - แท่ง ๆ

ดินล่อไข่ให้หมดเป็นแท่ง ๆ ไป

ข. คำเติมมี 2 พยางค์ซ้ำเป็น 4 พยางค์

(1) ชนิต - ชนิต ๆ

ประเทศไทยจะรับซื้อสินค้าจากญี่ปุ่นเป็นชนิต ๆ ไป

(2) พระองค์ - พระองค์ ๆ

รัฐบาลได้ทำพิธีบูชาพระมหากษัตริย์ เริ่มตั้งแต่รัชกาลที่หนึ่ง

ถึงรัชกาลที่เก้า เป็นพระองค์ ๆ ไป

(3) ฉบับ - ฉบับ

เขาเริ่มอ่านหนังสือพิมพ์ของเดือนที่แล้วเป็นฉบับ ๆ ไป

2.2.2.7. คำบอกจำนวนนับ

คำบอกจำนวนนับในภาษาไทยที่ซ้ำได้มีจำนวนน้อย ที่รวบรวมมาได้มีเพียง 7 คำ ได้แก่ สิบ ร้อย พัน หมื่น แสน ล้าน และโกฏิ ซึ่งเป็นคำบอกจำนวนนับที่ซ้ำแล้วจะบอกจำนวนไม่แน่นอน และเป็นพหูพจน์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) ร้อย - ร้อย ๆ

พี่เขามีหนังสือเป็นร้อย ๆ เล่ม

(2) พัน - พัน ๆ

บ้านเขาเสียดังโกเป็นพัน ๆ ตัว

(3) ล้าน - ล้าน ๆ

เขามีเงินเป็นล้าน ๆ

2.2.2.8 คำพหูพท์

คำพหูพท์ในภาษาไทยซ้ำได้ คำพหูพท์ที่ซ้ำได้ส่วนใหญ่เป็นคำพหูพท์
ที่นำหน้าคำนามบอกสถานที่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (1) นอก - นอก ๆ
นอก ๆ เมืองออกไปอากาศดี
- (2) ข้าง - ข้าง ๆ
ที่ข้าง ๆ บ้านของสันนิษฐานขึ้นเต็มไปหมด
- (3) กลาง - กลาง ๆ
รถชนกึ่งกลาง ๆ สะพาน

2.2.2.9 คำสันธาน

คำสันธานในภาษาไทยโดยทั่วไปจะไม่ซ้ำ คำที่ซ้ำได้นั้นเท่าที่
รวบรวมมามีเพียงคำเดียวได้แก่คำ ทั้งที่ ซึ่งคำเดิมเป็นคำประสมมี 2 พยางค์ เมื่อเป็น
คำซ้ำจะซ้ำเฉพาะพยางค์แรกของคำ เท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ทั้งที่ - ทั้ง ๆ ที่
- (1) ครุมาล่อนทั้ง ๆ ที่ไม่ลบายอยู่
 - (2) เขาทำทั้ง ๆ ที่ไม่แน่ใจ
 - (3) ทั้ง ๆ ที่ดูมาแล้ว 2 รอบ แต่ก็ยังจำไม่ได้

2.2.3 การเปรียบเทียบคำชนิดต่าง ๆ ที่ซ้ำได้ในภาษาจีนและภาษาไทย

เราอาจจะเปรียบเทียบคำชนิดต่าง ๆ ที่ซ้ำได้ในภาษาจีนและภาษาไทย
ได้ดังนี้

2.2.3.1 คำชนิดต่าง ๆ 10 ชนิด ในภาษาจีนและภาษาไทยนั้นบางชนิด
เป็นคำซ้ำได้ แต่บางชนิดเป็นคำซ้ำไม่ได้

ก. คำชนิดที่เป็นคำซ้ำไม่ได้ ในภาษาจีนและภาษาไทยมี 1 ชนิดได้แก่

คำอุทาน

ข. ศัพท์ชนิดที่เป็นคำซ้ำได้ ทั้งในภาษาสันและภาษาไทยมี 7 ชนิด ได้แก่
 คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบอก-
 จำนวนนับและคำสัทชนะนาม

ค. ศัพท์ชนิดที่เป็นคำซ้ำได้ในภาษาไทยเท่านั้นมี 2 ชนิด ได้แก่ คำบุพบท
 และคำสันธาน แต่คำสันธานที่นำมาซ้ำได้ในภาษาไทยมีเพียงคำเดียว

2.2.3.2 ในบรรดาคำซ้ำในภาษาสันที่รวบรวมไว้ 599 คำและคำซ้ำใน
 ภาษาไทย 441 คำ คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำกริยาและคำสัทชนะนามในทั้งสองภาษา
 จะเป็นคำซ้ำได้มากกว่าคำชนิดอื่น

2.2.3.3 คำสัทชนะนามที่มี 2 พยางค์ในภาษาสันจะซ้ำไม่ได้เลย แต่ถ้า
 เป็นคำสัทชนะนาม 2 พยางค์ ในภาษาไทยจะซ้ำได้บ้าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1

จำนวนคำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทย¹

ชนิดคำ ที่นำมาซ้ำ	จำนวน พยางค์ใน คำเดิม	ภาษาจีน			ภาษาไทย		
		พยางค์ เดียว	ล่อง พยางค์	พยางค์ เดี่ยวซ้ำ แล้วซ้อน กัน 2 คู่	พยางค์ เดียว	ล่อง พยางค์	พยางค์ เดี่ยวซ้ำ แล้วซ้อน กัน 2 คู่
1. คำนาม		20	6	5	27	11	2
2. คำกริยา		136	86	8	65	22	5
3. คำสรรพนาม		2	5	-	5	1	2
4. คำคุณศัพท์		62	48	8	89	12	-
5. คำกริยาวิเศษณ์		65	57	6	91	11	-
6. คำบอกจำนวนนับ		2	1	1	7	-	-
7. คำสัทชนะนาม		81	-	-	68	9	-
8. คำบุพบท		-	-	-	13	-	-
9. คำสันธาน		-	-	-	-	1	-
10. คำอุทาน		-	-	-	-	-	-
		368	203	28	365	67	9
		599			441		

¹ จำนวนคำในตารางคือ จำนวนคำที่นำมากศึกษาในการวิจัยครั้งนี้